№ 104. Wtorek 6. Maja 1856. Rok Gazecie 46.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 3 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Rosya. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 1. maja. Adwokat krajowy i sądowy Dr. praw W. *Jan Czajkowski* złożył w c. k. prezydyum namiestnictwa sumę tysiąc reńskich mon. konw. na cele dobroczynne, a sposób użycia tej sumy zostawił do dyspozycyi prezydyum namiestnictwa.

Odpowiadając temu dobroczynnemu zamiarowi, dano 200 złr. na lwowski instytut głuchoniemych, 100 złr. na zakład ślepych, 200 złr. na zakład wychowawczy Towarzystwa Dam Dobroczynności i 100 złr. na lwowską ochronkę niemowląt; 100 złr. przesłano na ręce przełożonego obwodu Przemyskiego na wsparcie pogorzelców Niżankowic zniszczonych pożarem dnia 26. kwietnia r. b.; nakoniec 300 złr. zachowano tymczasowo na wspomaganie ubogich a godnych wsparcia mieszkańców lwowskich w przyszłej jesieni i w zimie.

C. k. prezydyum namiestnictwa wyrażając szlachetnemu dawcy za ten dar szczodrobliwy najczulsze i najżywsze podziękowanie, podaje to rozporządzenie do wiadomości publicznej.

Wiédeń, 29. kwietnia. Dnia 30. kwietnia 1856 wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiédniu i został rozesłany XVII. i XVIII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

XVII. zeszyt zawiera

Nr. 62. Traktat państwa, zawarty między Austryą, Francyą, Anglią, Prusami, Rosyą, Sardynią i Turcyą w Paryżu dnia 30. marca 1856, w odnośnych ratyfikacyach tamże wymieniany dnia 27. kwietnia 1856.

XVIII. zeszyt zawiera

Nr. 63. Dekret ministerstwa finansów z 3. kwietnia 1856, prawomocny we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem Lombardzko-weneckiego królestwa i Dalmacyi, którym na mocy najwyższego przepisu z 31. marca 1856, zacząwszy od 1. maja 1856, do istniejących cen kupna soli przyrządzonej do ludzkiego użytku, a zatem i soli Limito, zaprowadza się dodatek w kwocie 25 kr. od wiédeńskiego cetnara.

Nr. 64. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 21. kwietnia 1856, którem się nakazuje rozdzielenie juryzdykcyi karnej i cywilnej przy trzech miejskich delegowanych sądach powiatowych w Peszcie.

Nr. 65. Dekret ministerstwa finansów z 21. kwietnia 1856, prawomocny we wszystkich krajach koronnych, tyczący się rozciągnięcia przyzwolonego pobocznym celnym urzędom pierwszej klasy wzdłuż granicy prusko-szlązkiej i hrabstwa Glatz upoważnienia dla zastosowania uwzględniającego cła do surowego żelaza zaopatrzonego w świadectwa pochodzenia po koniec czerwca 1857.

Nr. 66. Dekret ministerstwa finansów z 21. kwietnia 1856, którym się otwiera przedaż soli dla bydła po umiarkowanej cenie także w Węgrzech i Siedmiogrodzie, pod równoczesnem pokryciem potrzeby także w Kroacyi i Slawonii, w Serbskiem Województwie i Temeskim Banacie.

Nr. 67. Dekret ministerstw finansów i handlu z 23. kwietnia 1856, prawomocny w krajach koronnych, objętych w powszechnym okręgu związku celnego, tyczący się upoważnienia głównego urzędu celnego Cavanella di Pó do uwzględnionego oclenia legitymowanej wędzonki i pekelfleiszu z Dalmacyi.

Nr. 68. Dekret ministerstwa spraw wewnętrznych i naczelnej komendy armii z 26. kwietnia 1856, prawomocny w Niższej Austryi, Austryi powyżej Anizy, Salzburgu, Styryi, Czechach, Morawii, Szląsku, Galicyi, Krakowie i Bukowinie, Krainie, Karyntyi, Gorycyi, Istryi, Tryeście i Tyrolu z Vorarlbergiem, względem zmniejszenia karnej trwałości służby w wojsku dla kaleczących samych siebie i zbiegłych od rekrutacyi.

Sprawy krajowe.

Lwów, 6. maja. Na obchód zawarcia pokoju odprawione będzie o dziewiątej godzinie zrana w tutejszym kościele archikatedralnym obrządku łacińskiego uroczyste nabożeństwo dziękczynne z odspiewaniem *Te Deum.*

Na tę samę intencyę odprawione zostało solenne nabożeństwo dnia 24. z. m. w Czerniowcach, gdzie równocześnie w uroczysty sposób obchodzono rocznicę zaślubin Najjaśniejszego Pana, miłościwie nam panującego Monarchy. Po skończonem nabożeństwie rozdało bukowińskie towarzystwo ku wsparciu ubogich uczniów wyższego gymnazyum Czerniowieckiego między pięciu godnych uczniów tego zakładu naukowego po 50 złr. m. k., a towarzystwo Cesarzowej Elżbiety ku pielęgnowaniu, wychowaniu i zaopatrzeniu ubogich dzieci bukowińskich przyjęło na uświęcenie dlatego ośmioro takich dzieci pod swą opiekę.

(Składka na pogorzelców w Niżankowicach.)

Lwów, 5. maja. C. k. urząd powiatowy w Niżankowicach podaje następujące ogłoszenie z dnia 1. maja r. b.: Miejska gmina przemyślska idąc w pomoc nieszczęśliwym pogorzelcom w Niżankowicach, gdzie z 26. na 27. kwietnia spłonęło ogniem 100 budynków mieszkalnych i 102 zabudowań gospodarczych — przysłała do tutejszego urzędu powiatowego 100 złr. m. k., 340 bochenków chleba i 4 wory leguminy dla rozdania między potrzebnych tego wsparcia. Urząd powiatowy uznając z wdzięcznością szczodrobliwą i z taką skwapliwością przyniesioną pomoc, podaje to niniejszem do publicznej wiadomości.

W Redakcyi Gazety Lwowskiej złożyli na pogorzelców w Niżankowicach:

W. Pawłoski Mikołaj, sekretarz finansowy . . .	4 złr.
W. Laskowski	3 złr.
W. Wolański Franciszek, oficyał rach.	1 złr.
razem	8 złr.
do tego składką dawniejszą (ob. N. 101 G. L.) . .	54 złr.
razem	62 złr.

(Wiadomości z Wiédnia. — Honorowe obywatelstwo JE. hrabiemu Buol. — Ćwiczenia wojskowe w Weronie. — Zgromadzenie badaczów natury.)

Wiédeń, 2. maja. Na wniosek pana burmistrza Dra Seiller uchwaliła rada gminy miasta Wiédnia na plenarnem swem posiedzeniu dnia 29. kwietnia ofiarować Jego Excelencyi hr. Buol-Schauenstein honorowe obywatelstwo miasta Wiédnia.

Na wielkie manewry wiosenne wojsk austryackich w Weronie, tudzież dla zwiedzenia bojowisk w północnych Włochach przybędzie czternastu wirtemberskich, badeńskich i heskich oficerów rozmaitych oddziałów broni.

Zgromadzenie niemieckich badaczów natury odroczone w przeszłym roku dla srożącej się podówczas cholery odbędzie się w wrześniu bieżącego roku.

(Traktat pokoju z dnia 30. marca 1856. Ciąg dalszy.)

Artykuł 7 J. M. Cesarz Austryi, J. M. Cesarz Francuzów, J. M. Królowa połączonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, J. M. Król Prus, J. M. Cesarz Wszech Rosyi i J. M. Król Sardynii stwierdzają niniejszem przypuszczenie wys. Porty do udziału w korzyściach społeczeństwa państw europejskich i europejskiego prawa narodów. Ci monarchowie obowiązują się, każdy z swej strony, szanować niezawisłość i terytoryalną całość państwa Ottomańskiego, gwarantują wspólnie ścisłe zachowanie tego zobowiązania, a przeto uważać będą każdy akt mogący je naruszyć za sprawę powszechnej wagi.

Artykuł 8. Gdyby między wysoką Portą, a jednem lub kilkoma innemi z mocarstw zawierających traktat zaszło nieporozumienie zagrażające utrzymaniu wzajemnych stosunków, natenczas wysoka Porta i każde z tych mocarstw nim przystąpią do użycia przemocy zbrojnej, podadzą innym stronom kontrahującym sposobność do zapobieżenia tej ostateczności za pomocą czynnego pośrednictwa.

Artykuł 9. Jego ces. Mość Sułtan w nieustannej Swej staranności o dobro swych poddanych wydawszy ferman, który poprawiając los ich bez różnicy wyznania i narodowości utrwala Jego wspaniałomyślne zamiary względem ludów chrześciańskich w Jego państwie, — i chcąc dać nowy dowód Swego sposobu myślenia w tym względzie, postanowił zakomunikować mocarstwom kontrahującym rzeczony ferman będący wypływem jego dobrowolnej chęci monarszej.

Państwa kontrahujące stwierdzają wysoką wartość tej komunikacyi. Rozumie się, że to w żadnym razie pomienionym mocarstwom

nie nadaje prawa mieszania się bądź wspólnie, bądź z osobna w stosunki Sułtana do Jego poddanych lub w wewnętrzne sprawy Jego państwa.

Artykuł 10. Konwencya z dnia 13. lipca 1841 utrzymująca dawną ustawę zasadnicza państwa Ottomańskiego co do zamknięcia cieśnin Bosforu i Dardanelów zrewidowana została za wspólnem porozumieniem. Akt zawarty w tym względzie i stosownie do powyższej zasady między kontrahującemi państwami, jest i pozostanie dołączony do niniejszego traktatu, i mieć będzie równą moc i ważność, jak gdyby nierozłączną część Jego stanowił.

Artykuł 11. Czarne morze zostaje zneutralizowane — wody jego i porty otwarte dla marynarki handlowej wszystkich narodów, są wyraźnie i na wieczne czasy zamknięte dla bandery wojennej tak mocarstw nadbrzeżnych, jak każdego innego państwa z zastrzeżeniem wyjątków zawartych w art. 14 i 19 niniejszego traktatu.

Artykuł 12. Handel w portach i na wodach morza Czarnego wolny od wszelkich przeszkód ulegać będzie jedynie przepisom sanitarnym, celnym i policyjnym, które wydane będą w duchu przychylnym rozwojowi komunikacyi handlowych.

By należycie zabezpieczyć interesa handlowe i morskie wszystkich narodów, Rosya i wys. Porta stosownie do prawa internacyonalnego dadzą przystęp konzulom w portach przy wybrzeżach Czarnego morza.

Artykuł 13. Ponieważ Czarne morze według osnowy art. 11. jest zneutralizowane, przeto utrzymanie lub zakładanie wojskowych arsenałów morskich na wybrzeżach tego morza staje się niepotrzebne i nieodpowiedne celowi. J. M. Cesarz Wszech Rosyi i J. M. Sułtan obowiązują się przeto nie zakładać ani też utrzymywać wojskowych arsenałów morskich na pomienionych wybrzeżach.

Artykuł 14. J. M. Cesarz Wszech Rosyi i J. M. Sułtan zawarli konwencyę ku oznaczeniu siły i liczby lekkich statków potrzebnych do służby wybrzeżnej na morzu Czarnem, przeto konwencya ta dołączona jest do niniejszego traktatu, i będzie miała tę samę moc i ważność, jak gdyby nierozłączną część jego stanowiła. Nie może więc być ani unieważnioną, ani zmienioną bez zezwolenia mocarstw, które niniejszy traktat podpisały.

Artykuł 15. Ponieważ akt kongresu wiedeńskiego ustanowił zasady regulujące żeglugę na rzekach dzielących lub przepływających kilka państw, przeto mocarstwa kontrahujące wzajemnie się umawiają, ażeby te zasady zastosowane były także do Dunaju i ujść tej rzeki. Postanawiają, ażeby ta uchwała nadal stanowiła część publicznego prawa europejskiego, i biorą ją pod swą gwarancyę.

Żegluga na Dunaju nie może doznawać żadnych przeszkód, ani podlegać opłatom, któreby wyraźnie nie były oznaczone w artykułach następujących. Nie będzie zatem pobierane żadne cło, jedynie od żeglugi na tej rzece, ani żadna opłata od towarów znajdujących się na statkach. — Wyjść mające przepisy policyjne i kwarantanowe dla bezpieczeństwa państw, które ta rzeka dzieli, lub którémi płynie, będą ułożone w sposób ułatwiający ile możności wolne krążenie okrętów. Wyjąwszy te przepisy, nie będzie wolna żegluga doznawać żadnej przeszkody.

Artykuł 16. W zamiarze przeprowadzenia postanowień poprzedzającego artykułu, wyznaczona będzie komisya, w której Francya, Austrya, W. Brytania, Prusy, Rosya, Sardynia i Turcya mieć będą po jednym reprezentancie z obowiązkiem oznaczenia i przeprowadzenia robót około oczyszczenia ujść Dunaju począwszy od Izakczy, tudzież części sąsiedniego morza z piasku i innych zawad, by ta część rzeki i przyległa przestrzeń morza jak najdogodniejszą była wolnej żegludze. Na pokrycie kosztu tych robót, tudzież zakładów ku zabezpieczeniu i ułatwieniu żeglugi w ujściach Dunaju, mogą być pobierane stałe opłaty i stosowne taksy, które postanowi komisya większością głosów z wyraźnym warunkiem, że w każdym względzie bandery wszystkich narodów uważane będą na stopie zupełnej równości.

Artykuł 17. Ustanowiona będzie komisya złożona z delegowanych ze strony Austryi, Bawaryi, W. Porty i Wirtembergu (po jednym z każdego państwa), do których przyłączą się komisarze z trzech księstw Naddunajskich, zatwierdzeni przez V. Portę. Komisya tą nieustająca; 1) wypracuje przepisy żeglugi i policyi rzecznej; 2) usunie zawady wszelkie sprzeciwiające się jeszcze zastosowaniu na Dunaju postanowień kongresu wiedeńskiego; 3 nakaże i przeprowadzi roboty potrzebne na całym biegu rzeki, 4) po rozwiązaniu komisyi europejskiej czuwać będzie nad ułatwieniem żeglugi w ujściach Dunaju i częściach morza przyległych.

Artykuł 18. Komisya europejska dopełni swego zadania, a komisya rzeczna ukończy prace swoje określone w artykule poprzednim pod 1) i 2) w przeciągu lat dwóch. Mocarstwa wyrażone na podpisie, zebrane w konferencyę, zawiadomione zostną o spełnieniu tej czynności, poczem orzekną rozwiązanie komisyi europejskiej, a odtąd komisya rzeczna nieustająca, używać będzie tej samej władzy, jaką dotąd miała komisya europejska. *(D. c. n.)*

Ameryka.

(Czynności w senacie. — Zbrojne siły francuskie i angielskie w kjcie. — Stronnicy Walkera.)

Według doniesień z **Nowego Jorku** z 12 kwietnia rozpoczął senat w Washingtonie znów debaty nad wnioskiem, by memoryał członków prawodawstwa w wolnem państwie Kansas podano do druku. Masson z Wirginii ogłosił promotorów memoryału za powstających przeciw prawom krajowym. Wniosek końcu cofnięto.

— Do Dziennika *New Jork Herald* piszą z Washingtonu, jako przyganiono temu powszechnie, że rząd wzbraniał się przyjąć pułkownika French, posła jenerała Walker'a. Tenże sam korespondent donosi, że niesprawdzają się pogłoski, jakoby flota angielska i francuska zamierzyła wysadzić na ląd wojska w pomoc republice Costa Rica, uważa jednak przy tem, że o tem musiała być mowa w razie pewnych wypadków — jeśli wierzyć można zaręczeniom jednego z najznakomitszych posłów zagranicznych. Dodaje też, że gabinet Stanów zjednoczonych nie będzie się wcale ociągać z uznaniem rządów Walkera.

— Dziennik *Herald* donosi: „Otrzymane z Hajti wiadomości donoszą, że dnia 8go marca zawinęło do zatoki „Port-au-Prince" cztery angielskich i dwa francuskich okrętów wojennych. Innych okrętów jeszcze się spodziewano, a 12 do 14.000 żołnierza wysiąść mają na ląd w Guadeloupie. A że trudno przypuścić, by okręta angielskie popierać miały pretensye Francyi do Hajti, przeto zachodzi pytanie, jaki właściwie może być zamiar tej silnej wyprawy, i dokąd będzie skierowana. Do zbrojnej interwencyi w Ameryce środkowej zapewneby nieprzystąpiono przed poprzedniczem zawiadomieniem rządu naszego w tym względzie. Lecz że to nienastąpiło, przeto sądzić należy, że ściągniecie tak znacznej siły zbrojnej przedsięwzięto całkiem w innym zamiarze. Rozwiązanie tej kwestyi pozostawić przeto wypada p. Marcy, sekretarzowi stanu.

— Na pokładzie parostatku „Orizaba" przytrzymano trzech pasażerów stojących w związku z Walkerem, a to w chwili, kiedy okręt odpłynąć miał do San Juan de Nicaragua. Obwiniono ich o werbowanie ochotników przeciw republice Costa Rica. Z liczby 500 pasażerów okrętu „Orizaba" znajdowało się przynajmniej 300 ochotników zaciągu Walker'a.

Anglia.

(Obwieszczenie ratyfikowanego traktatu. — Noty dyplomatyczne z Ameryką. — Potoczne.)

Londyn, 28. kwietnia. Niedzielny dziennik *Observer* donosi w wczorajszym numerze swoim: „Ratyfikacye traktatu pokoju będą wymieniane dziś w Paryżu, właśnie we cztery tygodni po podpisaniu jego. Jutro otrzyma nasz rząd ratyfikowany traktat, poczem wydane zostaną niezwłocznie rozkazy względem ogłoszenia pokoju, powszechnej uroczystości dziękczynnej i obchodzenia radośnych festynów, do czego porobiono już wszelkie przygotowania. Ogłoszenie pokoju nastąpi za pośrednictwem Lorda marszałka (księcia Norfolk), któremu towarzyszyć będą heroldowie i inni przeznaczeni do tego urzędnicy, po wszystkich znaczniejszych placach publicznych z całą przynależną uroczystością. Traktat i wszystkie dodatki jego zostaną w stosowny sposób ogłoszone i przedłożone obydwom izbom parlamentu. Proklamacya pokoju, którą odczyta Lord marszałek Anglii, będzie opatrzona własnoręcznym podpisem Królowy. Dzień uroczystości dziękczynnej oznaczy Królowa na posiedzeniu tajnej rady. Przygotowaniami do powszechnego festynu radości zajmują się minister spraw wewnętrznych i władze municypalne. Program będzie zastosowany do dawniejszych festynów obchodzonych przy podobnych sposobnościach."

— Dokumenta odnoszące się do kwestyi centralno-amerykańskiej zostały ogłoszone i przedłożone obydwom izbom. Składają się ze 189 depeszy i zajmują przeszło 300 stronnic. Pomiędzy dokumentami angielskiemi jest jednym z najważniejszych nota lorda Clarendon (nr. 176), która służy za odpowiedź na notą Buchanana. Oto kilka jej ustępów:

„Anglia niemiała nigdy żadnych posiadłości w krainie Mosquito, ale bez wątpienia jako opiekuńczy sprzymierzeniec króla w Mosquito, który nawet przygodnie (occasionally) pod zasłoną władz angielskich w Jamaice ukoronowany został, wywierała wielki i przeważny wpływ na tę krainę. Rząd Stanów zjednoczonych niemoże się spodziewać nawet, żeby Anglia zechciała się zapuszczać w wyjaśnienie lub obronę kroków, poczynionych z jej strony przed 40 jeszcze laty w sprawie, która nienaruszyła żadnego prawa ani posiadłości Stanów zjednoczonych. Tak samo dziwiłby się wielce i to słusznie rząd Stanów zjednoczonych, gdyby rząd angielski chciał teraz powątpiewać o prawności jakiegokolwiek z minionych dawno jego czynów, którym niezostało wcale ograniczone prawo terytoryalne Anglii. A nawet sam lud amerykański uważałby usprawiedliwienie takich czynów w obec państw zagranicznych za uwłaczające honorowi i niepodległości Stanów zjednoczonych. Rząd Stanów zjednoczonych nie będzie się dziwić przeto, jeśli rząd angielski nic zechce uczynić nic takiego, coby mogło się wydawać usprawiedliwieniem lub obroną jego postępowania pod względem istniejącego oddawna jej protektoratu nad państwem Mosquito."

Przy końcu tego bardzo długiego dokumentu, który zajmuje prawie cztery szpalt dziennika *Times*, proponuje lord Clarendon:

„Ażeby rządy Anglii i Stanów zjednoczonych próbowały niezwłocznie porozumieć się w przyjaźnej drodze względem utworzenia stanowczego rządu w Greytown, by tym sposobem usunąć ztamtąd władzę państwa Mosquito, jako też względem zobowiązań, jakieby rząd ten przyjąć musiał na siebie w obec pretensyi Kosta-Riki i dla przyszłego bezpieczeństwa Moskitów; a oprócz tego ażeby obadwa rządy starały się zgodzić na najstosowniejszy środek do zabezpieczenia ochrony Indyanom w Mosquito."

— Rząd angielski ofiarował panu Henrykowi Grinell w Nowym Jorku, który uzbroił własnym kosztem ekspedycyę pod kierunkiem p. D. Kane dla odszukania Franklina srebrną wazę, panu

kane srebrny serwis do herbaty, oficerom, którzy brali udział w ekspedycyi, złote medale a majtkom srebrne medale w dowód swego uznania.

Francya.

(Obwieszczenie traktatu w Senacie. — Przemowa p. Morny. — Przygotowania do chrztu następcy tronu. — Notyfikacya wstąpienia na tron Cesarza Alexandra.)

Paryż, 29go kwietnia. Na wczorajsze posiedzenie senatu wszedł minister stanu Fould i po zwyczajnej ceremonii wprowadzenia odezwał się w następujące słowa:

„Panowie Senatorowie! Przybywam tu, ażeby z rozkazu Cesarza złożyć w biórze senatu przed ogłoszeniem traktat paryski z dodatkami, tudzież z oświadczeniem, które podpisali pełnomocnicy na dniu 16. kwietnia. Proszę senatu ażeby mi udzielenie to poświadczyć raczył.“

Na słowa te ministra stanu ozwały się w izbie głośnemi okrzyki zapału na cześć Cesarza. Prezydent wydał zaraz żądane poświadczenie i oświadczył, że traktat może być drukowany i rozsyłany, sekretarz zaś pan Lacrosse odczytał w głos osnowę traktatu wraz z dodatkami i oświadczeniem pełnomocników. Wśród odczytu odzywały się częste okrzyki pochwały i głośne wiwaty na cześć Cesarza. — Z senatu udał się pan Fould do ciała prawodawczego, gdzie taką samą miał przemowę. Potem zabrał głos prezydent ciała prawodawczego pan de Morny i odezwał się w następujące słowa:

„Panowie! Zrobione wam obecnie doniesienie, jest to tylko ostatnia formalność znajomego i dokonanego już dzieła, lecz pomimo tego jest to zawsze świetne uwieńczenie wielkodusznej polityki. Dziś mamy już pożądany spokój a możemy mu się z tem większą oddawać ufnością, gdy zważymy, że pokój ten wywołały przykazane nowożytnią cywilizacyą uczucia wzajemnych względów, które panować powinny między wielkiemi mocarstwami, tudzież szczere chęci, ażeby świeżo ten zawarty pokój utrwalić podniesieniem i ustaleniem dobra całej Europy. Mniemam, że odpowiem godnie życzeniom izby, której mam zaszczyt prezydować, jeżeli wniosę prośbę do pana ministra stanu, by raczył w imieniu kraju, którego organem jesteśmy, podziękować Cesarzowi za zaszczytną rolę, jaką kazał odgrywać Francyi dzielnością w wojnie a umiarkowaniem w pokoju. Dziękujemy mu oraz w naszem imieniu, za szlachetny i patryotyczny udział, jaki nam w obec wszelkich tych wypadków brać pozwolił.“

Przedwczoraj zaczęły się już roboty około wewnętrznego upiększenia katedralnego kościoła de Notre Dame na uroczystość chrztu cesarskiego dziecięcia. Ołtarz i baldachim przeniesiony będzie pod wielki krzyż w pośrodku nawy kościelnej. Ściany obite będą aksamitem przystrojonym złocistemi gwiazdami i pszczołami. — Przedwczoraj zawinął do Toulonu okręt liniowy „Duperré“ z Eupatoryi z wojskiem na pokładzie. — W przyszły piątek przybędzie do Paryża Król Wirtemberski. — Pan Brunnow uda się do Londynu z doniesieniem o wstąpieniu na tron Cesarza Alexandra II. — Dziś przyjmowany był w Tuileryach z wielką okazałością hrabia Orłów jako pełnomocny poseł rosyjski przy dworze francuskim. Hrabia Orłów zawiadomiał Cesarza Francuzów o wstąpieniu na tron Cesarza Alexandra. Do Tuileryów wjechał z ambasady rosyjskiej w cesarskim powozie a od ustawionych na podwórcu żołnierzy odbierał zaszczyty wojskowe.

Włochy.

(Powrót wojsk. — Hr. Trapani na koronacyi Cesarza Alexandra. — Księstwo Parmy wyjeżdżają do Neapolu.)

Genua, 29. kwietnia. Codziennie powracają świeże oddziały wojsk z Oryentu, i udają się do St. Giuliano d'Albora dla odbycia kwarartany. Na przyszły tydzień oczekują tu przybycia dywizyi Durando, liczącej 6000 ludzi 600 koni na 11 angielskich i sardyńskich okrętach. W lazarecie Villafranca przygotowano 2000 łóżek dla wracających chorych.

Neapol, 24. kwietnia. Jak słychać ma hrabia Trapani reprezentować Neapol podczas koronacyi Cesarza Aleksandra w Moskwie.

Wenecya, 30. kwietnia. *Gazzetta di Venezia* podaje wiadomość wyjętą z dziennika *Universale*, podług której ma książęcy dwór Parmy udać się na jakiś czas w odwiedziny do Neapolu; liczni mieszkańcy Parmy opuszczają to miasto, udając się po części w interesach a po części dla rozrywki w podróż do Lombardyi i innych krajów włoskich.

Rosya.

(Pismo Cesarskie do hr. Orłowa.)

Wspomniana w ostatnim numerze naszym nota Cesarza Rosyi do hrabiego Orłowa, pierwszego pełnomocnika cesarskiego na kongresie w Paryżu, jest podług *Monitora* następującej treści:

„Hrabio Aleksy Teodorowiczu! Z wymianą ratyfikacyi podpisanego na dniu 18/30. marca pokoju, które Ci dnia dzisiejszego posłane zostały, kończy się powierzone Twej troskliwości dzieło pokoju. Pokoju tego pragnął szczerze ś. p. Mój ojciec. Ożywiony tem samem uczuciem przyjąłem propozycye pokoju; jak tylko zdawał się być osiągnięty zamiar Cesarza Mikołaja, by zabezpieczyć los i prawa chrześcian w Oryencie. To też ufając Twemu tylokrotnie doświadczonemu przywiązaniu do tronu i ojczyzny mianowałem Cię pierwszym pełnomocnikiem Moim do zawarcia pokoju, którego warunki miały nastręczyć silnej podstawy do utrwalenia spokoju Europy. Postępowanie pełne uczciwości i doświadczenia, jakie zachowałeś od początku konferencyi, przyczyniło się znacznie do tego, by utorować drogę do załatwienia trudności, jakie Cię otaczały, i do zbliżenia się mocarstw, które prowadziły wojnę z nami. Dokonanie tej wielkiej i mozolnej misyi odpowiedziało zupełnie Memu oczekiwaniu, i nowe zasługi, jakie zjednałeś sobie w Moich oczach, nadają Ci o jedno prawo więcej do serdecznej Mej życzliwości.

Pod wróżbą przywróconego teraz nanowo spokoju poświęcać będę pierwszą staranność Moją rozwojowi i utrwaleniu pomyślności państwa, które Bóg powierzył Mojej opiece. Jestem mocno przekonany, że w Tobie znajdę zawsze gorliwego pomocnika i doradźcę wśród trudów panowania, jakie Mię oczekują w przeprowadzeniu tego wielkiego zamiaru. W dowód tego wysokiego zaufania, jakie pokładam w Tobie, wzniosłem Ci do godności prezydenta rady państwa, jako też komitetu ministrów i komitetu dla Kaukazyi i Syberyi. Zarazem ponawiam Ci hrabio, zapewnienie Mej niezmiennej życzliwości.

Petersburg, 5/17. kwietnia 1856. *Aleksander.*“

Turcya.

(Transport koni utrudzony. — Wzajemność i gościnność wojskowa. — Obfitość żywności.)

Z **Konstantynopola** piszą do paryskiego dziennika *Presse* pod dniem 15. kwietnia: „Administracya wojskowa ma z transportem konnicy bardzo wiele do czynienia. W Krymie mamy obecnie najmniej 30 do 35.000 koni, i byłaby to przeto olbrzymia praca, gdyby wszystkie te konie chciano zabrać do Francyi. Wprawdzie jest między temi 15.000 małych koni rasy krajowej, które zostawionoby chętnie Rosyanom i Turkom; ale reszta 20.000 koni kawaleryi i artyleryi muszą być koniecznie odwiezione do Francyi i Algieru. Jest tedy w projekcie, transportować je lądem do Francyi. Podróż ta zabrałaby cztery miesiące czasu. Plan ten wzięto już pod ścisłą rozwagę.“

Do Marsylii przywiózł okręt „Thabor“ wiadomość z **Konstantynopola** z 17. kwietnia. Vely Basza, gubernator Kandyi, przysłał redaktorowi dziennika *Presse d'Orient* 18.000 piastrów do rozdania pomiędzy chorych żołnierzy francuskich. — Okręta „Granada,“ „Fleche“ i „Eclair“ przepłynęły już Bosfor. — Mówiono, że Kepresly-Mehemed został mianowany ambasadorem w Petersburgu. — Marszałek Pelissier odwiedził jenerała Lüders, który 14. b. m. odwzajemnił wizytę. Przy tej sposobności odbyła się przygodna uczta, przy której panowała największa serdeczność. Jenerał Lüders znajdował się potem na wyścigach konnych, które odbyły się w obozie, jako też na teatralnem soirée, urządzonem na cześć jenerała rosyjskiego. Tyfus ustaje coraz więcej w obozie, i spodziewają się, że wkrótce zupełnie wygaśnie. Od czasu zniesienia blokady portów rosyjskich podniósł się już znacznie handel w Kamieszy i Bałakławie.

O stanie armii angielskiej piszą dziennikowi *Times:* „Nasza armia ma dobry apetyt. Codziennie spożywa 250.000 funtów jęczmienia, 250.000 funtów siana i 90.000 funtów chleba, a miesięcznie prawie 3000 wołów i 15 do 18.000 owiec, pominąwszy drobniejsze kąski, jako to: zaprawiana jarzyna, kury, gęsi, indyki i t. p., które spływają w gardła z zdrojami wina i gorzałki i prawdziwym oceanem piwa. Wikt ten służy widocznie naszym ludziom; tyją i są dobrej myśli, a dla nieprzyjaciół jestto wielkie szczęście, że niepotrzebują teraz doświadczać ich siły.“

Azya.

(Poczta zamorska.)

Z **Bombaju** donoszą z 2. kwietnia o lepszem znów usposobieniu rządu perskiego dla Anglii. Dom kupiecki Nye Brothers i spółka ogłosił bankructwo w sumie $1^1/_2$ miliona funtów szterlingów.

Prome (w Pegu) zgorzało do szczętu. W całych Indyach wschodnich pokój zupełny.

Wiadomości z *Hongkong* sięgają po dzień 15. marca, lecz nie zawierają żadnych ciekawych szczegółów.

Z *Kantonu* donoszą z 12. marca, że wicekról chiński nie chciał przyjąć uroczyście nowego konzula amerykańskiego dr. Parker'a.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Jego Ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1. maja r. b. na miejsce powołanego do Rady państwa *Franciszka hrabi Mercandin'a* mianować najłaskawiej Radcę nadwornego *Henryka hrabię Clam-Martinitz* Prezydentem krajowym w krakowskim okręgu rządowym.

Paryż, 2. maja. Wczoraj wyszła Cesarzowa pierwszy raz po słabości do kościoła i przyjmowała w salonach Tuilerów.

Londyn, 29. kwietnia. Donoszą z Paryża, że dyrektor ajencyi dziennikarskiej (agence de publicité) niejaki p. L..... został aresztowany za to, że korespondentom zagranicznych dzienników wydawł częściowo text traktatu paryskiego i protokołów konferencyi. Obżałowanego odwieziono do więzienia Mazas.

Petersburg, 1. maja. Cesarski manifest postanawia, że koronacya odbyć się ma w Moskwie w miesiącu sierpniu. Hrabia Nesselrode otrzymał na własne żądanie dymisyę, zatrzymuje jednak tytuł kanclerza państwa. Kurator petersburskiego okręgu naukowego p. Puszkin otrzymał dymisyę. W tych dniach dopiero puściły lody na Newie.

Kurs lwowski.

Dnia 5 maja.

		gotówka zł r.	gotówka kr.	towarem zł r.	towarem kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	40	4	43 1/2
Dukat cesarski	„ „	4	41 1/2	4	44
Pólimperyał zł. rosyjski	„ „	8	7	8	12
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	34	1	35
Talar pruski	„ „	1	29	1	30
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	1	8	1	9
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	84	10	84	45
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	76	—	76	25
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	85	—	86	—

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 2. maja.

			w przecięciu
Obligacye długu państwa	5% za sto	84 7/8 15/16 85	84 15/16
detto pożyczki narod.	5% „	85 5/8 11/16 3/4	85 11/16
edtto z r. 1851 serya B.	5% „	—	—
detto z r. 1853 z wypłatą	5% „	—	—
Obligacye długu państwa	4 1/2% „	75 1/4	75 1/4
detto detto	4% „	—	—
detto z r. 1850 z wypłatą	4% „	—	—
detto detto detto	3% „	—	—
detto detto	2 1/2% „	—	—
Pożyczka z losami z r. 1834	„	—	—
detto detto z r. 1839	„	133	133
detto detto z r. 1854	„	108 1/2	108 1/2
Obl. wiéd. miejskiego banku	2 1/2%	61 3/4	61 3/4
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5%	—	—
Obl. indemn. Niż. Austr.	5%	86 1/2	86 1/2
detto krajów koron.	5%	77 77 1/4	77 1/4
Akcye bankowe		1127 1124	1126
Akcye n. a. Tow. eskp. na 500 złr.		542 1/2	542 1/2
Akcye c. k. uprz. Tow. kred. dla hand. i przem.		358 3/4 355 1/2 357	357 1/2
Akcye kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.		2947 1/2 2935	2942 1/2
Akcye kolei żel. Glognickiej na 500 złr.		—	—
Akcye kolei żel. Edynburskiej na 200 złr.		—	—
Akcye kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr.		255 256	256
Akcye Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr.		633 637	635
Akcye austr. Lloyda w Tryeście na 500 złr.		450	450
Galicyjski listy zastawne po 4% na 100 złr.		—	—
Renty Como		—	—

Wiedeński kurs wekslów.

Dnia 2. maja.

		w przecięciu	
Amsterdam za 100 holl. złotych	—	—	2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	102 1/2 3/4	102 1/2	uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 1/2 fl.	101 1/8 3/8 3/8 l.	101 3/8	3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	—	2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	75	75	2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	—	2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	—	—	2 m.
Londyn za 1 funt sztrl.	10-3 l.	10-3	3 m.
Lyon za 300 franków	—	—	2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	—	—	2 m.
Marsylia za 300 franków	—	—	2 m.
Paryż za 300 franków	119 3/8 3/8	119 3/8	2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	269 270	269 1/2	31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	—	T. S.
Cesarskie dukaty	5 1/2	5 1/2	Agio.
Dukaty al marco	—	—	Agio.

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 3. maja o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 85 5/8—85 3/4. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 89 1/2 — 90. Lomb. wen. pożyczki z 5% 91 — 92. Obligacye długu państwa 5% 85—85 1/2, detto 4 1/2% 75 1/4—75 1/2, detto 4% 66 1/4—66 1/2, detto 3% 51 — 51 1/2, detto 2 1/2% 42 1/4—42 1/2, detto 1% 17 — 17 1/4. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 92 1/2 — 93. Detto Oedenburgs. z wypł. 5% 91 1/2 — 92. Detto Peszt. 4% 92 1/2 — 93. Detto Mediol. 4% 90 1/2 — 91. Obligacye indemn. niższ. austr. 5% 87 — 87 1/4. Galic. i węgier. 5% 77 — 77 1/4. Detto innych krajów koron. 76 3/4 — 81. Obl. bank. 2 1/2% 61 1/2 — 62. Pożyczki loter. z r. 1834 224 — 225. Detto z r. 1839 132 1/2—132 3/4. Detto z r. 1854 107 3/4—107 7/8. Renty Como 12 3/4 — 13.

Galic. list. zastawne 4% — —. Północ. Oblig. Prior. 5% 84 3/4 — 85. Glognickie 5% — — 79 1/2. Obligacye Dun. żeglugi par. 5% 82—83. Oblig. Lloydy (w srebrze) 5% 87 — 88. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 275 frank. za szt. 114 1/2 — 115. Akcyi bank. narodowego 1130—1133. Akcye c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 360 1/4 - 360 1/2. Akcye niż. austr. tow. eskomp. 107 1/2 — 107 3/4. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 256 — 258. Detto półn. kolei 289 1/4 — 289 1/2. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 384 — 384 1/4. Detto tow. żegl. parowej 639 — 640. Detto 13. wydania 603 — 604. Detto Lloyda 450 — 451. Peszt. mostu łańcuch. 67 — 68. Akcye młyna parowego wiéd. 87 — 88. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 18 — 20. Detto 2. wydania 30 — 35. Esterhazego losy 40 zł. 71 1/2 — 72. Windischgräza losy 24 1/4 — 24 1/2. Waldsteina losy 24 1/4 — 24 1/2. Keglevicha losy — — —. Ks. Salma losy 39 — 39 1/4. St. Genois 39 1/4—39 1/2. Palffego losy 38 3/4 – 39.

Amsterdam 2 m. —. — Augsburg Uso 102 1/2. — Bukareszt 31 T. 269 1/2. — Konstantynopol 31 T. —. — Frankfurt 3 m. 101 3/8. — Hamburg 2 75. —. — Liwurna 2 m. —. — Londyn 3. m. 10.3. — Medyolan 2. m. 102 1/2. — Paryż 2 m. 119 3/8. — Cesarskich ważnych dukatów agio 5 5/8.—5 3/4. — Napoleonsdor 7 57—7 58. — Angielskie Sover. 10 10—10 11. — Imperyał ros. 4—4 1/4.

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 5. maja.

Oblig. długu państwa 5% 85; 4 1/2 75 3/4; 4% —; 4% z r 1850 — 3% —; 2 1/2% —. Losowane obligacye 5% — ; Losy z r. 1834 za 1000 złr. —; z r. 1839 132 3/8. Wiéd. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcye bank. 1128. Akcye kolei półn. 2900. Glognickiej kolei żelaznej —. Odenburgskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 636. Lloyd —. Galic. listy zast. w Wiédniu —. Akcye niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 złr. 537 1/2 złr.

Amsterdam l. 2. m. —. Augsburg 102 3/4 3. m. Genua — l. 2. m. Frankfurt 101 1/4 2. m. Hamburg 74 7/8 2. m. Liwurno — l. 2. m. Londyn 10 — 3. l. m. Medyolan —. Marsylia 119 l. Paryż 119 3/8. Bukareszt 270. Konstantynopol 488. Smyrna —. Agio duk. ces. 5 3/4 Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —. lit. B. —. Lomb. —; 5% niż. austr. obl. indemn. 86; innych krajów koron. 77. Renty Como — Pożyczka z roku 1854 —. Pożyczka narodowa 85 3/4. C. k. austr. akcye skarb. kolei żelaz. po 500 fr. 382 1/4. fr. Akcye c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 361.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5. maja.

Hr. Dzieduszycki Mieczysław, z Krakowa. — PP. Paluszyński Józef, z Uliczka. — Zarzycki Maks., z Stryja. — Cienski Bolesław, z Okna. — Wilczyński Franc., z Hebny. — Onyszkiewicz Adr. i Hochleitner Lud., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5. maja.

Hr. Łoś Włod., do Narola. — Hr. Dzieduszycki Edward, do Sygniówki. — PP. Krzeczunowicz Ignacy, do Jaryczowa. — Kadłubiski Jędrzej, do Tetewczyc. — Biliński Jan, do Huty. — Loziński Hipolit, do Liska. — Duner c. k. podporuczn. i Pfeffer c. k. komis. tel., do Złoczowa. — Podlewski Apol., do Gajów. – Dirkes, c. k. podporuczn., do Dembicy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

dnia 3. i 4. maja.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
6. god. zrana	‴ 321.04	+ 8.4°	90.4	zachodni	sł.	deszcz
2. god popoł.	321.77	+ 6.6°	89.1	„	„	„
10.god. wiecz.	322.85	+ 4.0°	97.2	półn.-zach.	silny	„
Wysokość deszczu 12.‴27.						
6. god. zrana	‴ 323.43	+ 3.0°	87.4	półn.-zach.	sł.	deszcz
2. god. popoł.	323.59	+ 6.0°	77.3	północny	„	pochmurno
10 god. wiecz.	323.65	+ 5.0°	86.8	„	„	„
Wysokość deszczu 2.‴34.						

T E A T R.

Jutro: d. 7. maja 1856:

„Córka Miecznika,“ *czyli*: **„Domy Polskie 17go wieku.“**

Dramat w 5. aktach przez K. Majeranowskiego oryginalnie napisany.

KRONIKA.

Wykaz składek subskrybowanych na szkołę realną w Tarnopolu — (dalszy ciąg).

Hlebowicki Teofil g. k. proboszcz w Bucykach 1r., chrześciańska gmina Grzymałowa 14r., żydowska gmina Grzymałowa 100r., gmina Hlibów 10r., Kohlmann poborca podatku 2r., Albinowski kontrolor podatku 1r., Hankiewicz Julian g. k. proboszcz w Krasnem 10r., Olszewski leśniczy w Krasnem 3r, Delański Józef, właściciel dóbr Kokoszyniec 5r., Lachowicz Szymon g. k. proboszcz w Kokoszyńcach 4r., Pajgert Antoni właściciel dóbr Wolicy 10r., Juryewicz Michał właściciel dóbr Wolicy 5r., Wybranowski Celestyn dzierz. dóbr Krasnego 5r., Chrzanowski Ludwik dzierzawca dóbr Rasztowiec 5r., Biliński Władysław dzierzawca dóbr Borek 2r., Skrzyński Ignacy dzierzawca dóbr Rasztowiec 15r., Buda Franciszek leśniczy w Rasztowcach 5r., Mauthner Józef mieszkaniec w Rasztowcach 2r., Rozwadowski Władysław właściciel dóbr Nowosiółki 4r., Zderkowski Antoni g. k. proboszcz w Toustem 2r., Poznański Dyonizy g. k. proboszcz w Borkach 3r., Morgenstern mieszkaniec Toustego 2r., Kleiner Hersch mięszkaniec Kałaharówki 2r., Epstein Mojżesz mieszkaniec Kałaharówki 3r., Kahane Berl mieszkaniec Toustego 2r., Morgenstern Hilel mieszkaniec Toustego 6r., Dressner Hersch mieszkaniec Rasztowiec 2r., Dinner Wolf mieszkaniec Dubkowiec 2r., Ptaszyński gorzelnik w Rasztowcach 1r., Goldstein Jonas mieszkaniec Borek 2r., Szumański Leon mieszkaniec Rasztowiec 1r, Meisels Izak mieszkaniec Borek 2r., Scherer Leisor mieszkaniec Nowosiółki 2r., Lipski Antoni dzierzawca dóbr Sorocka 10r., Łaszewski Józef właściciel dóbr Poznanki 8r., gminy: Okno 8r, Zielona 5r., Podlesie 5r., Biletówka 2r., Soroka 6r., Eleonorówka 4r., Poznanka gniła 5r., Sorocko 8r., Rasztowce 5r., Dubkowce 3r., Krasne 10r., Stawki i Sadzawki 6r., Kokoszyńce 6r., Wolica 2r., Kozina 5r., Łuka mała 6r., Torówka 5r., Pajówka 3r., Zamurze 1r.20k., Kałaharówka 3r., Kaczanówka 3r., Auerbach Schulim mieszkaniec Wolicy 5r., Halka Ignacy g. k. proboszcz w Dubkowcach 2r., Keppel mieszkaniec Zielony 2r., Dzierzek zarządca dóbr Wolicy 2r., Podhajecki ekonom w Oknie 1r., Zarubińce gmina 5r., Borki małe gmina 4r., Gawański g. k. proboszcz w Hlibowie 2r., Mojseowicz g. kat. proboszcz w Kałaharówce 2r., Rosenstock Chaje z Hlibowa 5r., Brandes Mayer nauczyciel religii w Grzymałowie 1r., Wałachówka gmina 4r., Brzezowski właściciel dóbr Zarudeczka 2r., Speiser Abraham dzierzawca dóbr Terpiłówki 3r. gminy: Zarudzie 12r., Zarudeczko 1r., Zbaraż stary 4r., Piepes Franciszek aptekarz w Zbarażu 5r., Jenner Adam chirurg w Zbarażu 5r., mieszkańcy Zbaraża 67r.42k., Przysiecki Witalis zarządca dóbr Kołodziejówki 10r., Fraenkel Leib mieszkaniec Skałatu 2r., Huth Karol inspektor dóbr Skałatu 20r., Balko g. k. proboszcz w Skałacie 2r., Mandel Frime z Skałatu 20r., Morong Jan, łac. proboszcz w Skałacie 2r., Stephan Jan w Skałacie 1r., Rosenstoch Süsskind, dzierzawca dóbr Skałatu 50r., mieszkańcy Skałatu: Margules Benjamin 1r.30k., Bernstein Juda 2r., Adler Izrael 2r., Hirschhorn Wolf 2r., Pickholz Selig 3r.

(Dalszy ciag nastąpi.)

Redakcya Gazety Lwowskiej przyjmuje subskrypcye na pogorzelców Niżankowic.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.